

Prezentace názorů členů zastupitelstva za Hlas pro Boleslav – koalice
(Nelze vyloučit, že v níže uvedených textech se mohou objevit i nepřesné či ne zcela pravdivé informace.)

Chytré technologie mohou pomoci efektivnímu svozu odpadu

Znáte to. Doma poctivě vytrídíte odpad, přijдете ke kontejneru a on je plný. Cloumá vámi vztek, ale protože třídění máte v krvi, zajdete nebo zajedete tam, kde je další kontejnerové stanoviště. Jenže situace se opakuje. Plně přitom bývají zejména kontejnery na plast a papír, navíc se často jedná o místa, kde jsou využívány nádoby umístěné pod zem. V lepším případě odložíte odpad vedle, v horším ho prostě dáte mezi nevytríděnou směs.

Přitom v současné době chytrých smart technologií se alespoň v případě tzv. podzemních kontejnerů dá podobným situacím zabránit. Nelze totiž vinit svozovou firmu z toho, že by nedělala dobře svoji práci. Ta má pro svoz odpadu přesné intervaly, které vychází z dřívější zkušenosti a také z rozsahu objednavatele, kterým je město. Svoz odpadu není levnou záležitostí, stejně

PODZEMNÍ KONTEJNERY by šlo osadit čipy.

jako jeho likvidace. Z důvodu nízkého poplatku radnice ročně doplácí vyšší desítky milionů korun na to, aby odpad byl z celého města svezene a řádně zlikvidován. A jak by chytré technologie mohly pomoci? Celkem jednoduše. Všechny podzemní kontejnery by měly být osazeny čipy, které včas detekují určitou hranici naplněnosti. Jakmile k tomu dojde, vyšlou signál do centrálního místa, z kterého bude naplánován co nejdřívější svoz odpadu. Plánování je možné řešit člověkem, v moderní době by to ale měl zvládnout automatický mechanismus, který řidiči svozového vozu naplňuje nejrychlejší a zároveň neefektivnější trasu pro jeho směnu. Že to vypadá jako utopie? Vůbec ne! Jsou města, kde již tyto moderní systémy ke spokojenosti všech nějaký čas fungují. Věřím, že ani naše město nezůstane stranou. I proto jsem požádal zástupce Hlasu pro Boleslav v komisi pro zavádění chytrých technologií, aby tento námět na jejím zasedání přednesl a projednal.

*Robin Povšik, zastupitel města,
Hlas pro Boleslav*

Vodárenská věž patří k městu, proto ji kupme a nenaříkejme nad minulostí

Mladoboleslavská radnice intenzivně vyjednává o získání vodárenské věže na Josefském náměstí. Není to žádná novinka. Kroky k jejímu získání jsme podnikli již v minulém volebním období, ale nedohodli jsme se na ceně. Protože se ale domníváme, že tato památka by měla být v majetku města, inicioval jsem v loňském létě usnesení, na jehož základě radní města odsouhlasili záměr nákupu této nemovitosti. Od té doby se městu podařilo znovu spojit s jejími vlastníky a vyjednat snížení ceny. Materiál o nákupu byl již připraven na jednání zastupitelstva, na-

konec byl ale stažen. Dohodli jsme se, že z důvodů totálního zanedbání péče o danou nemovitost ze strany vlastníků zkusíme ještě jinou cestu, která by ve svém důsledku mohla městu přinést vlastnické nemovitosti za cenově velmi příznivých podmínek.

Materiál však u opozičních zastupitelů vzbudil vášně. A pro některé se stal tématem k článkům a veřejným polemikám. Některí se točí na tom, proč vůbec byla věž v minulosti prodána. Jiným vadí, že zatímco dnes chce vlastník věže nižší jednotky milionů, v minulosti ji získal za statisíce. Ano, i já nejsem nadšen z toho, že byla věž v poměrně dávné minulosti levně prodána soukromníkově. V zastupitelstvu jsem v té době nesešel a jistě vím, že pro tuto transakci bych nehlasoval. Nepovažuji ale za správné snažit se pranýřovat zastupitele, kteří cca před dvaceti lety pro prodej zvedli ruku. V té době všeobecná privatizace jen kvetla, prodeje majetku byly zcela běžné. Navíc firma, které tehdy věž koupila, byla v daný čas úspěšná a kapitálově silná. Předpokládalo se, že svůj záměr opravy a využití věže naplní. To, že později zkrachovala, je něco, co nikdo vědět nemohl a co se prostě

stává. Stejně tak mi vadí odsudky za to, že jsme ochotni uvažovat o nákupu věže za cenu, která převyšuje příjem za její tehdejší prodej. Opět opakuji. Nejsem z toho nijak nadšený a každý, kdo zná moje názory a postupy, ví, že jak v radě města, tak i v rámci jednání zastupitelstva se snažím chovat tak, aby se zisky ve prospěch městského rozpočtu maximalizovaly, nikoliv snižovaly.

Je velmi jednoduché křičet do světa kritiku našich předchůdců za to, že věž prodali. A ještě ke všemu levně. Rovněž je velmi jednoduché kritizovat, že ji chceme koupit od firmy se sídlem v daňovém ráji. Jako představitel města musíme pracovat s realitou. I já bych byl raději, kdyby nám objekt současný vlastník převedl bezplatně nebo za původní cenu. Je ale evidentní, že se k tomu nemá. Proto pokud věž skutečně chceme, abychom ji zachránili a zrekonstruovali ve prospěch veřejnosti, musíme ji koupit. A to třeba i s vědomím, že zaplatíme víc, než kolik jsme dříve získali. A rovněž s vědomím, že peníze půjdou do firmy, která sídlí v daňovém ráji. Transakce může být eticky sporná, ale pokud odpovídá českému právnímu řádu, je možná.

Dlouho jsem přemýšlel o tom, jak běžnému člověku, který se zamýšlí nad tím, proč k prodeji v minulosti došlo a proč teď jsme ochotni zaplatit více, než jsme cca před dvaceti lety utržili, přiblížit situaci. Dovolím si dát příklad, který by mnohým z vás mohl být blízký. Na Mladoboleslavsku bývalo docela běžné, že lidé měli z dob minulých plné garáže náhradních dílů. Tu na oktávku, jindy na legendární „tisícovku“. A ještě před dvaceti lety bývalo rovněž běžné, že když například zesnul muž, který takto nashromáždil desítky nejrůznějších dílů, jeho dědici na místo schování součástek pro budoucnost prodali karburátory či blatníky za drobné. Pamatujete inzeráty: dám díly za odvoz? To byla realita. Dnes by podobně vybavená garáž byla zlatým dolem, za který by veteránisté dali statisíce. A možná mezi těmi dnešními veteránisty, co za každý díl pro svoje plechové krasavce platí nehorázné sumy, jsou i ti, kteří před dvaceti třiceti lety za odvoz nebo pár stokorun díly přenechávali druhým. Co tím chci říci? V životě se mění spousta věcí a rovněž potřeb. Co bylo před dvaceti lety k nepotřebě, je z dnešního pohledu cenné. I proto neodsuzujeme zbytečně druhé a namísto do minulosti, kterou nezměníme, hledme do budoucna.

*Robin Povšik, zastupitel města,
Hlas pro Boleslav*